

РЕШЕНИЕ

№ 4288

гр. София, 05.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 35 състав, в
публично заседание на 21.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на
прокурора Янчев, като разгледа дело номер **4199** по описа за **2009** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.128, ал.1, т.5 от АПК и чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба вх. № 11045 / 17.06.2009 г. от К. И. И., лично и чрез адв. А. срещу Министерство на транспорта и съобщенията, чийто правоприемник е Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, с иск за заплащане на:

- обезщетение за претърпени имуществени вреди, които след намаление на иска са в размер на 1 035 000 лв., представляващи според ищеца разходи за извършени от него подобрения в имот "Производствено – търговски комплекс", обособена част от имуществото на [фирма], [населено място];

- обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 200 000 лв., изразяващи се в загуба на време, нерви, постоянна депресия, безсъния, високо кръвно налягане,

- ведно със законна лихва за забава, и разноски,

причинени според ищеца в резултат на нищожен административен акт Заповед № ПР 19-А от 18.05.1998 г. на министъра на транспорта, чиято нищожност е прогласена с решение № 6414/13.06.2006 г. на ВАС-IV отд. по ад. № 2751 / 2006 г., потвърдено с Решение от 21.12.2006 г. по ад. № 9732 / 2006 г. на ВАС, 5-чл. състав.

Ответникът, Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, чрез процесуален представител юрк. Г., оспорва исквете. Излага

съображения за неоснователност и недоказаност.

Заинтересована страна, [фирма], [населено място], чрез адв. Д. поддържа становището на ответника.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност

Исковите са ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМИ.

Исковата молба е подадена от лице с активна процесуална легитимация.

Същата съдържа твърдения за вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред, обуславящ допустимостта на иска и компетентността на настоящия съд да го разгледа, съгласно чл.128, ал.1, т.5, чл.203, чл.204, ал.4 от АПК и чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Разгледана по същество, исковата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като събра и обсъди всички представените по делото доказателства в тяхната прецени доказателствата по делото, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно препращащата норма на чл. 203 ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки:

1. незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК), или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност (което се установява от съда, пред което е предявен иска за обезщетение, съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК);

2. вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца /имуществена или неимуществена/;

3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ, „Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице”. В този смисъл, тъй като имуществената отговорност по този закон е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

Искът се предявява срещу органите, от чиито незаконни действия и бездействие са причинени вредите / чл.7 от ЗОДОВ/.

При всички случаи, при липса на който и да е от елементите на описания по-горе фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

Съдът, като разгледа и обсъди всички елементи на фактическия състав на отговорността излага следните съображения:

По отношение на наличието на незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК):

По делото безспорно е установено наличието на Заповед № ПР 19-А от 18.05.1998 г. на

министъра на транспорта, чиято нищожност е прогласена с решение № 6414/13.06.2006 г. на ВАС-IV отд. по а.д. № 2751 / 2006 г., потвърдено с Решение от 21.12.2006 г. по а.д. № 9732 / 2006 г. на ВАС, 5-чл. състав.

С обявената за нищожна Заповед № ПР 19-А от 18.05.1998 г. министърът на транспорта е отменил предходна своя Заповед № ПР-19 от 10.04.1998 г. С последната на основание чл.3, ал.1, т.1, вр.чл.4, ал.1 т.5 и чл.35 от отм. Закон за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия /отм.ЗППДОП/ е открита процедура по приватизация чрез изкупуване без търг или конкурс на обекти, обособени части от имуществото на [фирма], [населено място], един от които е „Производствено – търговски комплекс”, намиращ се в сградата на бившата автогара на [населено място], като в полза на [фирма] – К. И. И., като наемател е възникнало правото да закупи обекта без търг или конкурс.

В този смисъл следва да се приеме, че първата предпоставка от описания по-горе фактически състав е изпълнена.

Не е изпълнена и не е доказана обаче нито една от другите две предпоставки –вредоносен резултат и пряка и непосредствена причинно – следствена връзка между незаконосъобразния административен акт и вредите.

По отношение на твърдените от ищеца вреди:

В исковата молба се сочат следните вреди:

- претърпени имуществени вреди в размер на 1 035 000 лв., представляващи според ищеца разходи за извършени от него подобрения в имот ”Производствено – търговски комплекс”, обособена част от имуществото на [фирма], [населено място];
- претърпени неимуществени вреди в размер на 200 000 лв., изразяващи се в загуба на време, нерви, постоянна депресия, безсъния, високо кръвно налягане.

По отношение на твърдените имуществени вреди:

Ищецът твърди, че в периода от 1991 г. до 1995 г. е извършил разходи за подобрения в имот ”Производствено – търговски комплекс”, обособена част от имуществото на [фирма], [населено място].

Описва същите в молба, представена в о.з. на 04.02.2010 г., като всичките са свързани с извършване на ремонтни дейности в сградата, изразяващи се във вътрешни преустройства на помещения, подмяна на ВиК и ел.инсталация, радиатори и щрангове, поставяне на теракот и фаянс, подмяна на подова настилка, подмяна на дограма и остъкляване, построяване на нов трафопост, боядисване на фасадата, отводняване на покрива и поставяне на улици.

Въпреки дадени изрични укузания на ищеца, че по делото не са налице доказателства за състоянието на имота преди извършените подобрения като приемо – предавателни протоколи, както и разходооправдателни документи относно извършени разходи за вложени инвестиции, не бяха представени такива.

Единствено са налице свидетелски показания, че са били извършени ремонти и че базата е била използвана от [фирма] – К. И. И. за осъществяване на търговска дейност. Не бяха представени никакви писмени доказателства, от които да може да се направи обоснован извод за извършени от ищеца СМР по вид, количество и стойност, поради което цената на иска е абсолютно необоснована и недоказана.

По отношение на твърдените нематериални вреди:

Ищецът твърди като нематериални вреди загуба на време, нерви, постоянна депресия, безсъния, високо кръвно налягане.

От изброените в исковата молба твърдени неимуществени вреди, по делото има

доказателства за наличие единствено на последното, а именно високо кръвно налягане. От изслушаната по делото съдебно – медицинска експертиза вещото лице въз основа на два документа копие от епикриза от УНСБАЛ [фирма], [населено място] от м. януари 2011 г. и от амбулаторен лист № 386 от 07.02.2011 г. от личния лекар / т.е. издадени много след завеждане на иска и доста след като е поискана и назначена СМЕ/ и без да пожелае да установи личен контакт лекаря за извършване на преглед, вещото лице сочи, че са налице данни за артериална хипертония, в епикриза от януари 2011 г. записано „с давност около десет години, с максимално повишени стойности до 180/100 ммHg, активен тютюнопушач”. Същата е издадена с диагноза за исхемична болест на сърцето с наличие на остър миокарден инфаркт.

Вещото лице сочи, че артериалната хипертония е многопричинно заболяване и не може да бъде характеризирана една единствена причина като повод за нейното възникване, включително физическо пренатоварване и възраст.

Сочи се, че има данни за прекаран хепатит В, което е инфекциозно заболяване, отстраняване на жлъчен мехур през 2005 г. и данни за консултация с невролог поради вегитативна дистония, без описана конкретна диагноза касаещо функционално и / или органично заболяване на нервната система, без описано лечение.

По отношение на причинната връзка:

Доколкото в настоящото производство по реда на чл.203, ал.4 от АПК не бяха доказани конкретни имуществени вреди, причинна връзка е безпредметно да бъде обсъждана.

Все пак следва да се посочи, че въпреки указания на съда за липсата на доказателства относно този елемент от отговорността не бяха представени никакви доказателства в тази насока.

Освен това, по делото са налице догазателства, че жалбоподателят, в качеството му на едноличен търговец [фирма] – К. И. И. е бил наемател на базата по договор от 28.09.1990 г. по договор между него и ДФ „П. – експрес” [населено място], както и втори наеман договор от 27.05.1993 г. между него и [фирма], [населено място]. И в двата договора има клаузи / чл.3 и чл.4 от първия и чл.6, 7 и 8 от втория/, съгласно които налагащото се преустройство за приспособяване на помещенията за нуждите на фирмата са за сметка на наемателя / както бе посочено по-горе [фирма] – К. И. И. е развивал търговска дейност в сградата/.

Следователно всички инвестиции, които е извършил в имота са по силата на наемните правоотношения между наемателя и наемодателя, който няма нищо общо с ответника.

По отношение на повишеното кръвно налягане и свързаните с него сърдечно – съдови заболявания също не може да се открие пряка и непосредствена причинно – следствена връзка между обявената за нищожна заповед и възникване на заболяването. Вещото лице сочи, че е многопричинно заболяване. То е често срещано при здравния статус на хора над 40 години, осочено тютюнопушачи, и за него допринасят редица фактори, свързани изцяло с качеството на живот.

Както бе посочено по-горе при определяне на фактическия състав на отговорността, при липса на който и да е от елементите му не може да се реализира отговорността на Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Мотивиран от всичко изложено дотук, съдът намира, че исковете следва да бъдат оставени без уважение, като неоснователни и недоказана, без да се обсъжда размера на претендираните вреди.

Предвид отхвърляне на иска, ищецът е отговорен за разноските по делото. Искане за заплащане на юрисконсултско възнаграждение обаче не е направено от процесуалния

представител на ответника.

Водим от горното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и чл. 9а от ЗОДОВ, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО ИСКОВЕТЕ на К. И. И. срещу Министерство на транспорта и съобщенията, чийто правоприменник е Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, с иск за заплащане на: обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 1 035 000 лв., представляващи според ищеца разходи за извършени от него подобрения в имот ”Производствено – търговски комплекс”, обособена част от имуществото на [фирма], [населено място]; обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 200 000 лв., изразяващи се в загуба на време, нерви, постоянна депресия, безсъния, високо кръвно налягане, ведно със законна лихва за забава, и разноски, причинени според ищеца в резултат на нищожен административен акт Заповед № ПР 19-А от 18.05.1998 г. на министъра на транспорта.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: